

TÌM HIỂU TIN LÀNH

<https://timhieutinlanh.com>

Trân Trọng Những Điều Bình Thường

Nguyễn Ngọc Tú

“Hỡi Đấng Tự Hữu Hằng Hữu, công việc Ngài nhiều biết bao! Ngài đã làm hết thấy cách khôn sáng; trái đất đầy dẫy tài sản Ngài.” (Thi Thiên 104:24).

Chừng hơn mười năm trước, tôi có dịp đến Côn Đảo trong một chuyến công tác của Hội Thánh. Đó là một chuyến đi đã để lại trong tôi những kỉ niệm với thật nhiều cảm xúc về những tháng năm đầu tiên chập chững bước đi với Chúa.

Ngôi nhà đơn sơ tôi trú lại trong thời gian ở Côn Đảo

Khi được dẫn đến ngôi nhà mà tôi sẽ ở trong thời gian ở trên đảo, một ngôi nhà khá đơn sơ, điều đầu tiên làm tôi thấy lạ, là sao xung quanh nhà lại có các sợi dây cáp và dây thừng. Một đầu dây cột vào những chỗ trọng yếu của ngôi nhà như cột, kèo. Một đầu được cột vào một cây cọc cắm xuống đất, hoặc cột vào một gốc cây. Tôi hỏi thăm thì được biết, vì ở đây thường có gió bão. Mà cũng không cần phải đợi lâu, ngay đêm hôm đó tôi đã biết “mùi” gió bão của Côn Đảo là thế nào.

Sau một đêm say sóng, khi đi tàu từ cảng Cát Lở, Vũng Tàu đến cảng Bến Đầm, Côn Đảo, tôi đã thấm mệt. Tưởng tối nay mình sẽ được một giấc ngon, trên chiếc giường ghép tạm từ mấy tấm ván, nhưng không... Mới ngã lưng được một chút, bỗng tấm bạt che một bên hông nhà rung giật thật mạnh, vỗ mạnh vào vách tạo ra những tiếng ầm ầm, khiến tôi giật mình. Rồi gió cứ từng cơn kéo đến, vỗ ầm ầm vào vách nhà. Sau vài đợt gió, tôi thấy ngôi nhà vẫn đứng vững, lòng được yên tâm một chút. Nhưng đúng là đêm đầu của tôi ở Côn Đảo không dễ chịu chút nào!

Sau vài tuần sống trên đảo, tôi biết ra được một điều mà bài học rút ra được từ đó đã theo tôi đến tận hôm nay. Trong sinh hoạt của người dân nơi đây, điều mà họ mong chờ, trông ngóng hàng ngày không phải là các chương trình thời sự, giải trí trên ti vi, trên đài phát thanh của đảo, mà là các bản tin dự báo thời tiết. Qua các bản tin dự báo thời tiết, khi biết hướng gió thổi mạnh bên mé nào của đảo thì họ sẽ nhanh chóng đưa tàu, thuyền qua mé đối diện để núp gió. Các bản tin thời tiết cũng giúp họ xác định hôm nay mình có nên đi biển hay không. Bao năm sống ở đất liền, quen sống ở những nơi tương đối bình yên, có lúc tôi thấy mấy bản tin thời tiết có vẻ thừa thãi. Nhưng khi chứng kiến đời sống của người dân trên đảo, nghe những câu chuyện mưu sinh của họ, tôi mới nhận ra, có những điều là bình thường đối với mình nhưng nó lại nắm giữ tài sản, sinh mạng, cuộc sống của người khác! Mỗi khi nghĩ về điều này, lòng tôi thất lại, nước mắt cứ tự nhiên rơi ra.

Đó là một trong những bài học đầu đời mà Chúa dạy cho tôi. Trong cuộc đời bước đi theo Chúa, phải biết trân trọng những điều bình thường.

Một hôm, sau một ngày lao động đã thấm mệt, trên đường từ công trình về nhà, tôi nhìn ngắm núi rừng đang rộng mở trước mắt mình. Ở phía xa xa sương mù đã xuống nhiều, phủ trắng các ngọn núi. Tôi hít thở từng luồng không khí mát lạnh trong lành của núi rừng và lòng dâng lên cảm xúc biết ơn Chúa. Có lẽ, một hơi thở chưa bao giờ là quan trọng đối với những cuộc đời bận rộn với lợi danh ở ngoài kia, nhưng sao lúc này, tôi lại cảm thấy nó đáng quý vô cùng. Chắc đối với tôi, chỉ đơn giản là vì Chúa của tôi đã dựng nên điều ấy!

Trong ân điển của Đức Chúa Jesus Christ.

Nguyễn Ngọc Tú
14/01/2024